

ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ХОРЕОГРАФІЇ ДО РОБОТИ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

У статті висвітлюється проблема підготовки майбутніх учителів хореографії до роботи з дітьми дошкільного віку, надається перелік сучасних навчальних технологій, які доцільно застосовувати в процесі фахової підготовки майбутнього фахівця відповідно до вимог сучасної педагогічної освіти та наводяться приклади їх застосування.

Ключові слова: професійна компетентність, фахова підготовка вчителя хореографії, професійно-орієнтовані технології навчання, діти дошкільного віку, заклади дошкільної та позашкільної освіти.

Сучасна освіта має забезпечити розвиток особистості, здатної на відповіді адекватно викликам часу, тобто "формувати професійно компетентного та кваліфікаційно конкурентного спеціаліста; виховувати інноваційну особистість, здатну сприймати і творити зміни, спроможну досягнути проблеми в інноваціях та їх продовжувати; навчати з випередженням, прищеплюючи навички проектування майбутнього; вчити самовдосконалюватись адекватно цивілізаційним викликам" [2, с. 9].

Майбутні вчителі хореографії мають орієнтуватися в особливостях хореографічної роботи не лише в системі позашкільної освіти з дітьми різних вікових категорій, а й вміти проводити хореографічні заняття в шкільних та дошкільних установах. Це відповідає вимогам змісту "Стандарту початкової освіти" та "Базового компоненту дошкільної освіти", в яких предмет "Хореографія" входить до варіативної частини [1; 4].

Аналіз досліджень, у яких висвітлюються особливості фахової підготовки студента-хореографа доводить, що питання організації навчально-виховної хореографічної роботи в дошкільних та шкільних установах розкриваються поверхово. У своїх дослідженнях вчені (Л. Андрощук, О. Бурля, Ю. Богачова, С. Забрєдовський, О. Гаранцева, Т. Тарасенко, Т. Сердюк, М. Рожко, Ю. Ростовська, Л. Цветкова, Ю. Шмакова та ін.) важливе місце відводять розвитку професійної компетентності майбутнього вчителя хореографії, яка передбачає досконале знання предмета, усвідомлення своєї ролі в навчанні та вихованні учнів, володіння професійно-педагогічними якостями. Особливості хореографічної роботи з дітьми дошкільного віку розглядаються авторами в змісті підручників та навчально-методичних посібників з дисципліни "Теорія і методика роботи з хореографічним колективом": О. Голдріч, В. Кирилюк, Б. Колногузенко, О. Мартиненко, Л. Савчин, П. Фриз, С. Шалапа, Н. Корисько та інші. Проте проблема формування професійної компетентності майбутніх учителів хореографії для роботи в системі дошкільної та шкільної освіти потребує детального дослідження та узагальнення.

Окремі проблеми хореографічного навчання дошкільнят та дітей молодшого шкільного віку розкривалися в дослідженнях С. Акішева, Г. Березової, Л. Бондаренко, Г. Сайкіної, О. Мартиненко, А. Тараканової, А. Фоміна, А. Шевчук та ін. Так, питання виховного потенціалу хореографії вивчали П. Коваль, А. Тараканова, А. Фомін, Ю. Хижняк та ін.; використання традицій народної хореографії – Т. Бадмаєва, В. Верховинець, С. Русова, К. Василенко, К. Геворгян, А. Жолтаєва, А. Шевчук та ін.; музично-ритмічний розвиток дітей як складова частина хореографічного навчання була висвітлена в працях Т. Бабаджан, Н. Ветлугіної, А. Зіміної, М. Палавандішвілі, С. Рудневої, К. Тарасової та інших; особливості дитячої танцювальної творчості досліджували Р. Акбарова, С. Акішев, Є. Голікова, О. Горшкова, Р. Плавник та ін.; поліхудожній підхід до засвоєння дітьми танцювальної культури на основі створення синкретичної атмосфери мистецтва розглядали Т. Морозова, Ю. Ушакова, Б. Юсов та ін. Існує ряд науково-педагогічних досліджень, в яких хореографія розглядається як один з допоміжних засобів фізичного, розумового, морального виховання дітей дошкільного й молодшого шкільного віку (Aleszto, Brodford, Н. Власова, В. Грінер, Л. Держинська, М. Кольцова, Ф. Рац, А. Фомін та ін.). Навчально-методична основа роботи з дітьми дошкільного віку висвітлювалася в роботах Г. Березової, О. Мартиненко, А. Тараканової, А. Шевчук та ін. Однак хореографічне мистецтво постійно розвивається, оновлюється новими методиками, спирається на мистецькі інновації і це має обов'язково враховуватися в роботі сучасного хореографа. Саме це потребує підготовку фахівця здатного викладати хореографію відповідно до соціальних потреб, особливостей регіону, напряму роботи установи, індивідуальних освітніх запитів дітей та побажань батьків.

Мета статті полягає в розкритті сучасних навчальних технологій підготовки майбутніх учителів хореографії до проведення хореографічної роботи з дітьми дошкільного віку.

Аналіз навчальних планів підготовки студентів-хореографів ОКР "бакалавр", навчальних та робочих програм показав, що методика роботи з дітьми різних вікових категорій розглядається в змісті дисципліни "ТМ роботи з дитячим хореографічним колективом", мета якої полягає в підвищенні

загального культурно-освітнього та професійного рівня майбутніх учителів хореографії, засвоєнні традиційних та інноваційних методик роботи в хореографічному колективі, набутті навичок і досвіду здійснювати педагогічно-хореографічну діяльність у позашкільних навчальних закладах, вихованні професійно значущих рис особистості. Окремі питання проведення хореографічної роботи з дітьми дошкільного віку висвітлюються під час викладання таких дисциплін як: "Ритміка" (завдання та зміст музично-ритмічних занять для дошкільнят), "Партерна гімнастика" (побудова сюжетних партерних комплексів для дітей молодшого віку), "Мистецтво балетмейстера" (постановка танців для дітей на дітей).

Аналіз професійних компетенцій, якими мають володіти студенти-хореографи ОКР "бакалавр" Бердянського державного педагогічного університету дозволив нам виділити ті, які передбачають вміння майбутніх фахівців працювати з дітьми дошкільного віку. Так, серед ключових професійних компетенцій ми обрали: *інструментальні* (здатність до організації та планування, вміння застосовувати базові загальні знання, правильно розмовляти та писати різними комунікативними стилями (неофіційним, офіційним), вільно застосовувати наукові та хореографічні терміни; вміння працювати з комп'ютерними програмами; здатність розв'язувати проблеми і ухвалювати рішення, здійснювати пошук інформації з різних джерел); *міжособистісні* (здатність до критичності та самокритичності, вміння працювати в команді, застосовувати організаторські здібності, позитивно ставитися до різних танцювальних культур, поважати творчі винаходи людей мистецьких професій); *системні* (здатність застосовувати знання на практиці, використовувати дослідницькі навички та вміння, проявляти лідерські якості, креативність, самостійність творчого мислення, прагнення до пошуку індивідуального хореографічного стилю, бажання досягти успіху в професійній сфері); *етичні* (знання та дотримання принципів етичного кодексу вчителя хореографії (творча незалежність, відповідальність тощо), педагогічної етики; повага гідності учасників навчально-виховного процесу) [6, с. 14]. До переліку фахових компетенцій роботи з дошкільнятами можна віднести такі: здатність використовувати основи теорії та методології хореографії в професійній діяльності, проектувати і здійснювати освітній процес хореографічного навчання з урахуванням соціокультурної ситуації та рівня розвитку хореографічних здібностей учнівського колективу в системі шкільної, дошкільної та позашкільної освіти; знати характерні особливості танцювальної культури різних національностей, активно вивчати та популяризувати український народний танок; здатність створювати танцювальний репертуар різного рівня складності відповідно до соціальних та культурних потреб суспільства [6, с. 15].

З метою формування визначених нами професійних компетенцій, під час викладання дисципліни "ТМ роботи з дитячим хореографічним колективом", ми застосовували сучасні навчальні технології, до яких віднесли: інноваційні види лекцій, тренінги, навчальні ігри, дискусії, розв'язання проблемних методичних задач, відеоспостереження тощо. Розглянемо ці види навчальної діяльності більш детально і наведемо приклади їх застосування під час розкриття питань теорії та методики роботи з дітьми дошкільного віку.

Активні методи сприймання навчальної інформації можна застосовувати під час проведення наступних видів лекцій: лекція з запланованими помилками (лекція-провокація), лекція вдвох (бінарна), лекція-візуалізація, лекція прес-конференція та ін. Проведення таких видів лекцій має підпорядковуватися принципам контекстного навчання: принципу проблемності (подання навчального матеріалу у вигляді проблемних ситуацій і залучення слухачів у спільний аналіз і пошук рішень); принципу ігрової діяльності (розігрування ролей, мозкової атаки, бліц-гри тощо); принципу діалогічного спілкування; принципу спільної колективної діяльності (невеликі дискусії в ході лекції при аналізі та вирішенні проблемних ситуацій); принципу двоплановості (впровадження в лекцію ігрових елементів, у яких перший план – умовний, ігровий; другий план – реальний, спрямований на формування і розвиток умінь і навичок за фахом). Наприклад, лекцію на тему "Завдання та зміст хореографічної роботи з дітьми дошкільного віку" можна провести в вигляді прес-конференції або в бінарній формі. Перша може передбачати обговорення змісту освітньої лінії "Хореографія" представленої в новій редакції програми "Я у світі", а в другій два викладачі (або викладач та магістрант) можуть презентувати завдання та зміст хореографічної роботи, які представлені в різних навчальних програмах для дітей дошкільного віку, сперечатися, визначати позитивні моменти і недоліки.

Цікавим методом роботи можна вважати тренінги. Вони сприяють активізації рефлексування особистісних можливостей студентів, розвитку адекватної самооцінки, комунікативних умінь, формуванню емоційної гнучкості майбутніх учителів, їх професійної мобільності, тобто підвищенню професійної компетентності в цілому. Під час проведення тренінгів можна використовувати такі групи прийомів: "програвання" в уяві моделей поведінки, які виникають у свідомості студентів у процесі навчального процесу залежно від рівня їх хореографічних умінь та психічних якостей; пригадування своїх учнівських контактів з хореографом для того, щоб уявити цілі роботи хореографа, проаналізувати стиль його керівництва, методи навчання, специфіку творчої роботи тощо; уявлення себе на місці дитини, опис картини його розумової та виконавської діяльності під час виконання завдання, пояснення хореографа; самозвіти – вправи на самооцінку і порівняння з оцінкою інших; усвідомлення, контроль результатів рефлексії, аналіз причин "успішного" і "неуспішного" застосування рефлексивної інформації (накопичення досвіду).

Наприклад, вправа "Моя професійна компетентність" спрямована на виявлення адекватної самооцінки студента та її порівняння з думкою інших. Для цього кожен студент оцінює себе, тобто описує свої достоїнства й недоліки з точки зору професійної компетентності вчителя хореографії. Те ж саме він пише про одного із студентів групи, якого обрав методом жеребкування. При цьому автори робіт не вказуються. Після виконання завдання викладач зачитує обидві характеристики, і всі студенти дають оцінку, який з двох описів більш вірний, аргументуючи свою точку зору. В іншій вправі "Мої професійні недоліки" кожен студент описує проблеми, з якими він стикається в процесі навчання (одним не вистачає знань, іншим виконавських або балетмейстерських навичок, деякі не впевнено поведуться перед аудиторією під час виконання педагогічних завдань та інше). Після цього викладач зачитує кожену роботу, не називаючи автора, і вся група обговорює, в чому проблема, як можна допомогти студенту, що він повинен робити, чому приділяти більше уваги. Це дозволить кожному замислитися над тим, а що саме він робить для формування своєї професійної компетентності, як він працює над собою. Ми вважаємо, що такі форми роботи сприятимуть формуванню адекватної самооцінки, усвідомленню студентами своїх особистісних властивостей та можливостей, що впливатиме на формування їх професійної компетентності.

Для набуття студентами досвіду в майбутній професійній діяльності вже в аудиторних умовах можна створювати ситуації, які вимагають аналізу діяльності хореографа та дитини в різних формах організації навчального процесу в танцювальному колективі, імітації реального хореографічного заняття або його фрагмента. Все це можливо за умов використання методу ігрового моделювання у вигляді системи професійно-спрямованих навчально-рольових ігор, а також ситуацій та епізодів з проблемами реальної дійсності.

Наприклад, під час вивчення теми "Планування навчально-виховного процесу в ДХК" можна використовувати навчальну гру "Методична рада", в якій студенти презентують свої навчальні авторські програми (у тому числі і з дітьми дошкільного віку), а інші студенти – члени методичної ради задають їм проблемні запитання. На практичних заняттях з теми "Заняття як основна форма роботи в ДХК" можна запропонувати провести фрагменти різних видів хореографічних занять (тематичні, сюжетні, інтегровані, контрольні та ін.), в яких одні виступають у ролі педагогів-хореографів, а інші – в ролі дітей дошкільного віку. Крім того, під час добору музичного супроводу до заняття, студенти вчаться співпрацювати з акомпаніатором. Розглядаючи тему "Виховна робота в ДХК", можна вчити студентів розбирати конфліктні ситуації, які можуть виникати між дошкільнятами і пропонувати шляхи їх вирішення; добирати доступну тематику етичних бесід з дітьми й розігрувати фрагменти їх проведення тощо. Після проходження педагогічної практики студенти можуть пропонувати для ділових ігор ситуації, учасниками яких їм довелося бути.

Ще одним ефективним методом роботи зі студентами можна вважати розв'язання проблемних методичних задач та педагогічних ситуацій. З цієї метою доцільно застосовувати бінарне навчання, суть якого полягає в поєднанні теорії з практикою, що передбачає ефект подвійної дії, коли, навчаючи один одного, майбутні спеціалісти краще розбираються в танцювальному русі чи комбінації, якою потрібно оволодіти. Тобто, одночасно відбувається процес оволодіння методиками навчання рухів і формування танцювальної навички, що є важливим завданням професійної підготовки вчителя хореографії. Наприклад, пояснити методику навчання дітей дошкільного віку тому чи іншому руху (па етьолки, па галопу, підскоки та ін.), визначити принципи побудови танцювальних комбінацій та етюдів для дошкільнят. Або обрати з навчальної літератури методичну рекомендацію щодо проведення хореографічної роботи з дошкільнятами і вміти її реалізувати під час проведення уявної форми заняття. Наприклад, "Педагог в процесі проведення заняття застосовує доступні методи розкриття перед дитиною багатозначності одного і того самого руху (нога, поставлена на каблук із піднятим вгору носком, виражає настрій запалу, хвосточів, зазнайства; нога, виставлена на каблук із одночасним присіданням має деякий відтінок "ліризму" або лукавства; "каблучок", виконаний у стрибку, передає веселощі, бешкетництво). Поступово вчить дитину виконувати один і той самий рух з різним емоційним забарвленням, формує уявлення про образну природу рухів і різноманітну мову танцювального мистецтва" [3. с. 65].

Проведення активних форм професійного навчання (тренінги, навчальні ігри, педагогічні, ситуації та методичні задачі) передбачає залучення студентів до дискусій, під час яких майбутні фахівці обговорюють шляхи рішення поставленої проблеми та їх наслідки, вчаться робити вибір, висловлювати думку, розвивають вміння слухати, розуміти інших, коригувати ухвалені рішення. Наведемо приклади педагогічних ситуацій, які можуть бути запропоновані студентам: "За 10 хвилин до початку заняття директор дошкільної установи сказала хореографу, що він має за тиждень підготувати концертний номер до тематичного свята "Осінні фантазії", в якому повинні прийняли участь усі діти групи. Як би Ви вчинили на місці хореографа? Або "Під час заняття постійно порушував дисципліну емоційний хлопець Аркадій. Хореограф декілька разів робила йому зауваження, але він не реагував: заважав дітям, сміявся, передражнявав інших. Як би ви відновили робочу обстановку?", "На початку заняття до хореографа підійшов Назар і сказав, що займатися танцями не бажає і, що це дівоча справа, як каже його батько. Щоб Ви зробили у даному випадку?"

З метою формування адекватної самооцінки в майбутніх учителів хореографії на практичних заняттях пропонується здійснювати відеоспостереження за виконавською та педагогічною діяльністю студентів. Зображення на відео дозволяє майбутнім фахівцям разом аналізувати педагогічні ситуації, отримувати документальний матеріал для спостереження за процесом свого професійного росту. Завдяки

аналізу записаних ситуацій студенти можуть усвідомлювати те, чого їм не вистачає в плані теоретичних знань, практичних умінь і навичок, прийомів педагогічного менеджменту, професійної мобільності, комунікативності й інших показників професійної компетентності, й те, що вони знають і вміють.

Важливим моментом у навчанні студентів є усвідомлення ними завдань та змісту хореографічної роботи з дітьми молодшого, середнього та старшого дошкільного віку, знання анатомо-фізіологічних та психічних особливостей дітей та їх урахування в навчальній діяльності.

Так, студенти мають орієнтуватися в показниках компетентності дітей молодшого та старшого дошкільного віку. Відповідно змісту нової редакції програми розвитку дошкільника "Я у світі", до показників компетентності в хореографічній діяльності дітей відносять знання, вміння та базові якості. Наведемо декілька прикладів. На кінець п'ятого року життя в дитини має бути вироблена така базова якість, як самостійність, яка характеризується "вмінням самостійно готуватися до заняття (одягати форму та взувати танцювальне взуття); ініціювати прояви творчості, обирати партнера за власним бажанням; передавати емоції отримані під час заняття в малюнках, показувати батькам вивчений матеріал" [5, с. 341]. А на кінець дошкільного віку, самостійність дитини характеризується так "ініціює проведення сюжетно-рольових ігор на теми танцювальних занять; обирає одяг та реквізит для танцювальних імпровізацій, партнера по грі та танцю; проявляє ініціативу по навчанню інших дітей тим чи іншим рухам, бере на себе роль педагога; виявляє елементарну критичність та самокритичність, працює над результатом виконання того чи іншого руху (вправи), намагається застосовувати адекватну, обґрунтовану та розгорнуту самооцінку, проявляє звичку якісно характеризувати свої танцювальні вміння та поведінку під час занять; самостійно повторює вправи та рухи, які були вивчені під час заняття, організовує "домашні концерти" [5, с. 369]. Мають суттєві відмінності такі показники компетентності як знання та уміння. Так, дитина п'ятого року життя з розділу "Уявлення про хореографічне мистецтво" має знати: "володіє елементарними уявленнями про хореографію та образну природу танцю; знає виразні засоби танцювального мистецтва (рух, малюнок, музика, костюм); орієнтується у видах хореографічного мистецтва (народний, бальний, класичний), танцювальній термінології (назви рухів, танців, позицій)" та вміти: "може оперувати хореографічною термінологією, розповідати про зміст хороводів, сюжетних та побутових танців, надавати образні порівняння одного руху з іншим" [5, с. 340]. На кінець дошкільного віку дитина з цього розділу має знати: "орієнтується в різних видах хореографічного мистецтва (класичний, народний, бальний, сучасний) та танцювальних жанрах (хоровод, гопак, гуцулка, коломийка, полька, вальс); знає, що танці можуть бути різними за змістом, темпом, кількістю виконавців, складатися з різних рухів, виконуватися в різних костюмах; усвідомлює, що танець складається з рухів та будується на малюнках; розуміє, що існує чоловіча та жіноча танцювальна лексика; знає, що кожен народ має свою танцювальну культуру, володіє інформацією про регіональні особливості українського танцю та танцювальну культуру свого регіону); і має вміти: "вміє застосовувати хореографічну термінологію (назви позицій, рухів, танців), розрізняє хореографічні напрямки (класичний, народний, сучасний, історико-побутовий, бальний) та танці за національністю (російський, український); вміє порівнювати рухи класичного та народного танцю; може розповісти зміст танцю, надати словесну характеристику тому чи іншому танцювальному образу" [5, с. 368].

Для перевірки засвоєння студентами відмінностей в проведенні хореографічної роботи з дітьми різного дошкільного віку можна запропонувати розробити зміст хореографічного заняття для дітей 4-5, 5-6 та 6-7 років, обравши за основу одну тему ("Ти і я – разом дружня ми сім'я", "Подорож до країни казок" або "Ми діти козацького роду") і зробити порівняльний аналіз визначених програмових завдань, змісту та методів навчання.

Студенти також мають творчо та свідомо підходити до вибору танцювального репертуару для дошкільнят. На практичних заняттях їм можна запропонувати розробити зміст репертуарного плану з визначенням назви танців, їх ідейно-тематичної основи, музичного супроводу та представити план у вигляді комп'ютерної презентації. Така форма роботи може передбачати елемент змагання, тобто в процесі представлених презентацій студенти мають визначити той репертуарний план, який їм найбільше сподобався і обґрунтувати свій вибір. Також цікавим буде проведення відкритої форми залікового модуля "Творчо-постановчий процес у ДХК", який можна провести у вигляді концертної програми, зміст якої будуть включати постановки для дітей дошкільного віку в виконанні самих студентів.

Продуктивною формою роботи можна вважати проведення лабораторних занять, на яких студенти мають змогу побачити в реальних умовах специфіку проведення хореографічних занять з дітьми дошкільного віку в дошкільних та позашкільних установах.

Вважаємо, що застосування розглянутих нами професійно-орієнтованих технологій навчання стане підготовчим етапом перед проходженням студентами практики в хореографічних колективах. Це дасть можливість застосовувати на практиці теоретичні знання, використовувати педагогічні технології, проводити самопостереження та самоаналіз.

Отже, активне впровадження в навчальний процес підготовки майбутніх вчителів хореографії професійно-орієнтованих технологій дозволить розвинути не лише пізнавальні, а й професійні мотиви й інтереси майбутнього фахівця; сприятиме закріпленню, поглибленню, систематизації й узагальненню знань, умінь, навичок стосовно педагогічних, виконавських, балетмейстерських ситуацій майбутньої

професійної діяльності в роботі з дітьми дошкільного віку; дозволить адаптувати процес професійної підготовки майбутніх фахівців до мінливих умов соціального-економічного середовища; активізує соціальний і професійний досвід, забезпечить практичну спрямованість навчання.

Використані джерела

1. Базовий компонент дошкільної освіти / А. М. Богущ, Г. В. Беленька, О. Л. Богініч, Н. В. Гавриш та ін.; наук. кер. А. М. Богущ. – К. : Видавництво, 2012. – 26 с.
2. Кремень В. Г. Проблеми якості української освіти в контексті сучасних цивілізаційних змін // Український педагогічний журнал. – 2015. – № 1. – С. 8-15.
3. Мартиненко О. В. Теорія і методика роботи з дитячим хореографічним колективом: дошкільний вік : [навчальний посібник] / Олена Мартиненко. – Бердянськ : Видавець БДПУ, 2014. – 301 с.
4. Про затвердження Державного стандарту початкової загальної освіти. Постанова КМУ №462 від 20.04.11 року.
5. Програма розвитку дитини дошкільного віку "Я у світі" (нова редакція): У 2 ч. – Ч II. Від трьох до шести (семи) років / О. П. Аксьонова, Л. В. Артемова та ін.; наук. кер. О. Л. Кононко. – К. : ТОВ "МЦФЕР Україна", 2014. – 452 с.
6. Розвиток художньо-естетичного світогляду майбутніх вчителів хореографії на основі інтегративного підходу : колективна монографія / за заг. ред. О. В. Мартиненко. – Бердянськ : Видавець Ткачук О.В., 2015. – 337 с.

Martinenko O.

PROBLEM OF TRAINING FUTURE TEACHERS OF CHOREOGRAPHY FOR THE WORK WITH CHILDREN OF PRESCHOOL AGE

Article deals with the problem of training future teachers of Choreography with the children of preschool age. Author proves the importance of granting knowledge on theory and methodic of Choreography work with preschoolers to the future specialists according to the content of "Basis component of Preschool Education" which includes the discipline "Choreography" to the variable part. There is the analysis of research which reveal the peculiarities of professional training student-choreographer and problems of choreography education of preschoolers; it is proposed the list of key and special competences which have to be obtained by the students-choreographers at educational level "Bachelor" for the work with children of this age category. Author determines professionally-oriented technologies of teaching (innovative lectures, trainings, educational games, discussions, resolving of problem methodic tasks, video-monitoring) which have to be used during the process of professional training of specialist according to the requirements of modern pedagogical education. Samples of their usage take place during the teaching of the disciplines "Theoretical Methodic of work with the children choreography collective". Within the article it is underlined that this approach allows not only to develop the cognitive motives but also to develop professional motives and interests of the future specialist; this will provide the strengthening, systematization, generalization of knowledge skills within pedagogical, performance, ballet-master's situations of future professional activity during the work with children of preschool age; it will allow to adopt the process of professional training future specialists to the changeable conditions of social-economic environment; activates the social and professional experience, provides practical direction of the education.

Key words: professional competence, professional training of the teacher of Choreography, professionally-oriented technologies of education, children of preschool age, institutions of preschool and extra-curricular education.

Стаття надійшла до редакції 20.01.2016